

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: VAR SKYLDEN MIN -

Citation: Aakjær, Jeppe: "VAR SKYLDEN MIN -", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 185. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid87177/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Jeg siger dig det een Nat,
blot een, een, een Nat,
ej nu og nogen sen Nat
af mig du lukkes ind, Gut.

Den Blæst, der gennem Natten gaar,
den Hagl, som vejløs Vandrør slaar,
er intet mod den Kvindes Kaar,
der troed troles Mand, Gut.

Først som en fager Blomst at staa,
saa trampes som et Ukrudtsstraa —
saa mangel Glut, hvis Kaar var smaa,
drog ind til denne Lod, Gut.

I Gaar sad Fuglen glad og let
og sang paa Jæg'rens Vindusbræt,
i Dag den spræller i hans Næt,
det var den Løn den fik, Gut!

Jeg siger dig da een Nat,
blot een, een, een Nat:
Ej nu — om nok saa sen Nat —
af mig du lukkes ind, Gut."

1898.

VAR SKYLDEN MIN —

VAR Skylden min, var Skylden min
at hendes Æmhed drog mig?
Hun passede mig op ved Sti'n
og hjem til sig hun tog mig.

Saa listig ledte hun mig ind,
mens imod Støj hun vared:
„Min ækle gamle Gnavepind
er over Fjorden faret."

Hvis nogen her bebrejder mig,
jeg gik med Næstens Kone,
lad ham i mit Sted stille sig
og ta' en lav're Tone.

En Skjættekam han brugte tit
imod den arme Kvinde,
at hun saa snød sin Stodder lidt,
bør det bebrejdes hende?

Jeg bander ham af Hjertens Grund,
mens Kys paa Kys jeg plukker,
thi hendes villigraakte Mund
var sød som Kandissukker.

Det var en Mandagskvæld hun drog
mig til sig hist paa Næsset,
men da jeg hjemad Vejen tog,
saa Tirsdagsdug i Græsset.

807/ 1898.

WOLLES VIV.

WOLLE Wattel hed en Mand,
der sad tilhuse syd for Junget:
han var en Knag med jævn Forstand
og slog sin Væv saa ret det runged!
Men Wolles Viv var mut og styg,
og Marri Hop var Mor til Raden.
En saadan Kvind som Wolle har
jeg gav sgi ej en Sysling for hind'!

Hun har ét Øje, ikkun ét,
— en Kat har to af samme Farve, —
fem fule Tænder plus en Stump,
dertil en Tunge som en Harve;
et Knurhaars-Skjæg om hendes Mund,
og hendes Næse truer Hagen.
En saadan Kvind som Wolle har
jeg gav jer ej en Sysling for hind'.